

De staatslimo als statement

Staatshoofden en regeringsleiders kopen hun limousines meestal niet bij de dealer op de hoek. Zo'n auto moet macht en prestige uitstralen en ook nog veilig zijn. Niet zelden is een staatslimo een interessante oldtimer. En anders wordt-ie het wel.

De veiligheid van een auto voor koningen of presidenten werd in het verleden niet zo belangrijk gevonden. President De Gaulle liet zich rijden in een gewone Citroën DS. Alleen dankzij de unieke eigenschap dat een DS ook op drie wielen nog gewoon doorrijdt, kon hij op tijd wegvaren bij een aanslag. Maar bij president Kennedy liep het in 1963 in Dallas niet goed af. Zijn Lincoln Continental Limousine SS-100-X was een open auto en de inzittenden waren zo een makkelijk doelwit. Beide auto's zijn (met president erbij) als modelauto verkrijgbaar en ook zijn ze allebei nog te zien in een museum.

De president van Uruguay rijdt misschien wel de aardigste staatsauto ter wereld; een oldtimer bovendien. Bij de inauguratie van president Vazquez in 2005 reed hij in een 1951 Fordson vrachtwagentje. Koning Tupou V van Tonga zweert bij zijn Humber Pullman Landulette. Italië moet uiteraard een Italiaanse auto als presidentiële auto numero uno gebruiken; dat is al jaren een

In Frankrijk heeft Citroën veel presidentiële limo's geleverd.

De president van Italië gebruikt dit mobiele erfgoed als staatswaggen.

Lancia Flaminia 335 uit 1958. De achterbank is al door vele bezoekende staatshoofden 'bezeten', zoals onder meer John F. Kennedy en de Britse koningin Elizabeth. Oldtimers stralen nu eenmaal meer klasse uit dan een moderne auto, vandaar.

Ontwerpen

Staatslimousines zijn vaak one-of-a-kind. Een speciaal ontwerp alleen voor het staatshoofd, uit eigen land uiteraard. Zo heeft de paus zijn pausmobiël: een glazen, vast kogelvrije, kast op een - bij het ontbreken van een eigen auto-industrie in Vaticaanstad - Mercedes G. The Queen heeft een Bentley met extra hoog dak, de hoed moet je immers altijd op kunnen houden. Een steigerend paardje op de neus en de koninklijke standaard op het dak maken het geheel compleet. De vorige Franse presidenten gebruikten vooral Citroën als

auto-leverancier. Robert Opron tekende voor een fraai aangepaste DS en SM. Meestal waren dat open auto's of in ieder geval met een groot open dak, want de president moet uiteraard naar het volk kunnen wuiven.

De keuze voor een staatslimousine is natuurlijk een ferm statement. Rondrijden in een Fordson vrachtwagentje betekent: kijk eens, ik ben één van jullie. De DDR-leiders konden natuurlijk niet erkennen dat in de Bondsrepubliek heel goede auto's werden gemaakt, maar een Trabant of Wartburg was ook geen gezicht. Ze kozen voor de neutraal Zweedse, verlengde Volvo 264 als staatsbak. President Biden wil van 'the Beast' afscheid nemen en kiest voor een elektrisch aangedreven staatslimo. Dat kan met al die bepantsering en een enorm accupakket wel eens de zwaarste personenauto ter wereld worden.

Her Majesty moet in de auto natuurlijk haar hoedje op kunnen houden.

De linkse president Vazquez van Uruguay liet zich in zijn Fordson duidelijk kennen als man van het volk.

Namens de oldtimerclubs behartigt FEHAC de belangen van oldtimerbezitters in Nederland.